



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

23. Quibus medijs mortificanda sit inordinatio gusto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

peccata lapsi essent, resipuisse; nullum
verò vidi ad sanio rem mentem rediisse,
qui vitio gulæ se deditisset, aut seorsum
to aut alieno tempore, aut loco parum
congruenti voluptatem ex sumptibus
cibi sumendo: imò quotquot tales no-
ui, tandem à seruorum Dei cœtu, in quibus
erant, turpiter se separârunt, & vinculis
societatis tam sanctæ rupto in scelerum
omnium voraginem præcipites
egerunt. Quòd si quidam remanserunt,
tamen, licet inter seruos Dei abdi-
mancipia diaboli facti sunt, obstruunt
clamosi, curiosi, queruli, commodorum
appetentes, vitæ honestæ inimici, ac
niquè habitu quidem externo quasi ser-
ui Dei, sed verè filij perditionis, Hæc
Basiliius.

CAPVT XXIII.

*Quibus medijs mortificanda sit inordi-
natio gustus.*

Media, quibus seruus Dei
debet ad mortificandam lesionem
gustus hæc sunt. Vt cum
mensam adit cibum sumpturus, non
ad Deum attollat, imbecillitatemque
suam coram Domino fateatur, ex animo
dicens: Domine in me virtus nulla
est vincendi immoderationem gustus
hæc

largire mihi illam, vt sensum illū vincere, tuque voluntati subijcere possim. Tum considerando se opus habere cibo ad vitam sustentandam, & Deo seruiendū, illumq; finē cibo Deum prestiuisse, vt voluntatem inclinet ad appetendū cibū ob hunc finem, vel alium honestū, & sanctum, & non propter alium. Deinde toto mensæ tempore mentē occupet in pia aliqua contemplatione, semper imperando sibi, & mentem crebrò ad Deum attollendo.

Aliud medium est, non satisfacere vsquequaque appetitui, subministrando illi, quæcunque voluerit, sed relinquendo potius cum aliquantula fame, legemque tenendo, quam dedimus de ciborum quantitate, ac discretione, de qua dicemus. Hoc medio fatetur S. Augustinus, se cupiditatem gulæ refrænasse, partem nempe aliquam ei adimendo, quam affectabat. Palladius scribit de S. Isidoro sacerdote, eum nunquam saturum è mensa surrexisse, & tamen tantum cibi sumpsisse, quantum ad vitam & sanitatem sartam tectam tenendam sufficeret, nec singularem aliquam abstinentiam in eo obseruatam.

Aliud medium mirabile ad expugnandum appetitum est, semper, vel certe

*Li. 10. conf.
c. 30.*

In hist. Laus.

sa-

In vita spir.
c. 3.

sæpenumerò propter Christum, parte aliqua cibi lautiore se priuare, etiam si exigua sit: ac si liberè potest eam alteri elargiri, relinquere eam Christo in pauperibus S. Vincentius hoc documentum dum tradit. Si, inquit, Dominus voluntatem efficacè dederit abstinendi à parte aliqua ciborum, qua maximè oblectare, mirabilem certè abstinentiam facies, Deo pergratam, & hominibus incognitam. Quo enim abstinentia vel mortificatio nostra ab oculis hominum remotior est, hoc præstantior est, nam & exercetur magis humilitas, & vanæ gloriæ periculum euitatur, ac meritum augetur. cùm enim alijs mensæ assidentibus non videatur ieiunare, tamen actû exercet maioris meriti, quàm si re vera ieiunaret, & ideo vocatur mirabilis abstinentia. Hoc medium sæpè à sanctis usurpatum est, eiusque beneficio perfectam victoriam contra gulæ vitium retulerunt: S. Saba Abbas, licet conuersionis suæ initio magnum studium poneret in acquirendis virtutibus omnibus, mortificandisque inordinatis cupiditatibus, præcipuam tamen posuit in refrenanda gula. Cùm aliquan- go hortum ingressus pulcherrimum pomum vidisset, manuque, cupiditate

DE MORTIF. VOLVNT. 465

victus apprehendisset, mox colligens se, aduertit tentationem esse dæmonis ad edendum instigantis extra tempus & necessitatem: itaque in terram abiicit, & apud animum suum constituit nihil ex eo degustare. Qua mortificatione sui tantam à Deo nactus est gratiam, vt deinceps summus fuerit cultor abstinentiæ.

Sanctus VVolstanus Episcopus die quodam post sacrum Missæ peractum *Sur. in Ianu.* delitescens in loco abdito odorem carnis, quæ pro ipso assabatur, perceperat: & quoniam cogitatio inde menti oborta, ad eam comedendam appetitum illiciens, non sinebat eum orationi attentius vacare, proposuit nihil neque tunc, neque in posterum vitæ tempus de carne delibare, sicut & fecit. Quo medio mirificè adiutus est, non solum ad sanctissimam vitam ducendam, sed etiam felicissimam mortem, multis miraculis illustrem obeundam. Certe Deus, vt animaret seruos suos ad hoc mortificationis genus amplectendum, voluit illud nonnunquam honorari miraculis.

Sanctus Rupertus Abbas cum totam *Sur. in Ianu.* Quadragesimam solo pane & aqua contentus transegisset, sub Paschæ festum de-

desiderio teneri cœpit vescendi pane
uenaceo, sed cum eo ad mensam aliam
vir Dei animaduerneret se pauxillum
concupiscentiæ indulgisse, vehementer
expauit, & rigidus in seipsum videret
gustare inde noluit, sed pauperibus
monasterij fores dari iussit. Erat ibi
iuuenis quidam splendida facie, qui
vna cum scutella accepit, & mox con-
nuit, ita tamen, vt loquentibus illis de
scutella ablata, subito ea in mensam de-
ciderit. Erat enim angelus Domini
cœlo missus, qui eleemosynam viri Dei
acceperat.

Hoc medium tam gratum Deo
maximè vsurpandum est ab ijs qui
plus æquò, postquam seruitio diuini
se addixerunt, cupiditati comedendæ
satisfecerunt, vt hoc exercitio paulatim
ad mediocritatem temperantiæ
consentaneum reducantur: quod facile
fiet, si aliquot diebus pauxillum
de victu consueto subtrahant, ac rursus
postquam illud amplius molestum
non fuerit, paulò plus adimant,
donec non plus sumatur, quam ad sus-
tentationem vitæ opus videatur. Id
sanctus Dorotheus fecit cum suo disci-
pulo, nomine Dositheo, qui fuerat vini

In eius vita.

pri-

primarij filius, lautè educatus, & miles, ac ex sæculi milite factus miles Christi & religionis. Huius instruendi curam susceperat sanctus Dorotheus, & cum eum in omnium virtutum, frangendarumque animi cupiditatum campo exercere vellet, initium fecit à vitio gulæ, ac primùm quidem potestatem illi fecit, comedendi quantum vellet, deinde verò paululum illi de consueta portione ademit, hoc est, duodecim partibus vnam, & rogabat, num sentiret famem: cumque ille respondisset se exiguam sentire, iussit eum aliquot dies cum eadem portione continuare, donec fateretur nullam se amplius famem experiri. Dein cœpit ex duodecim partibus statæ portionis subtrahere binas, donec ad moderationem ventum est legibus temperantiæ consentientem. Ad hoc medium reuocandum est & illud: vt qui semel cibum sumpserit iuxta temperantiæ leges: non repetat cibum extra tempus, licet exiguum; nam, vt notauit S. Basilius extra statata tempora comedere manifestæ gulæ indicium est.

Monet quoque S. Vincentius Ferrerius, dum mensæ accumbitur, cætera quoque corporis membra esse mortifican-

Loco citato.

ficanda, modestè ea componendo, nempe, vt non brachijs, sed manibus tantùm mensæ incumbatur, ne pes alteri imponatur, ne oculi in comedentes curiosè conijciantur, ne æquò festinantiùs cibus sumatur, ne diu hareatur in mensa, vt modestia denique ea vlrpetur, quæ animæ quieti & sanitati respondeat.

Aliud medium ad cohibendum gustus appetitum est, ante cibi sumptionem sedulò perpendere, quàm multus cibus necessarius desit, & primum, quàm multi nunc ardeant in flammis inferni minoris noxæ rei, quàm ipsi sunt innumeri infidelium liberi in ætate tenera defuncti, qui fidei lumine destituti ob pauca lethalia peccata, postquam ratione vti cœpère, contra legem naturalem commissa incomparabili famis & sitis cruciatu torquentur. Deinde expendat, quàm multa sint mancipia in mundo, quot mendici & inopes quibus ne quidem panis ad vescendum suppetit, & tamen fortè Deo sunt cariores, quàm ipse. Hæc consideratio dici non potest quantum valeat ad refræmandum appetitum. Cùm Dario Regi inimicos fugienti, magnaque siti laboranti aqua non suppeteret, milites eius ali-

qua
rum
le,
dieb.
tior
esse.
vt et
tiosu
liena
possi
H
grat
prop
se pr
men
tijg
refu
exer
gene
facil
dio
niqu
les,
nibu
l

DE MORTIF. VOLVNT. 469

quantulum putridæ aquæ , & occisorum sanguine tinctæ obtulere , tum ille , cui prius exquisitissima vina fastidiebant , confessus est nullum præstantiorem vnquam potum sibi porrectum esse. Vt ergò inopia cibi vel potus facit , vt etiam vilissimus cibus videatur pretiosus , sic viua consideratio inopiæ alienæ facit , vt modicus cibus apparere possit sapidissimus.

Hæc media omnia , si diuina fauente gratia , seruus Dei vsurpare incipiat , & propter Deum , sensus illecebris vtrò se priuare ; nihil dubitandum est , clementissimum Dominum tantum solatij gustusque spiritualis illi in precibus refusurum , alijsque bonorum operum exercitijs , vt magnam quoque in hoc genere mortificationis experturus sit facilitatem , & porro in eodem sit studio magnos progressus facturum , ac denique omnes consolationes spirituales , vti verè præferendæ sunt , omnibus carnalibus oblectationibus antelaturus , donec ad ineffabilia vitæ

æternæ gaudia perueniamus.

X CA.

*S. Vincens
l. cit.*